

den 23. Januar, uden at nogen Handelsforening har protesteret imod Lovforslagets Vedtagelse, ser jeg deri et Bevis for, at Trangen til Opretholdelse af Læbælter ikke mere er til Stede. Jeg kan derfor paa mit Partis Vegne udtale, at vi ogsaa nærer det Ønske, at Læbælterne ophæves, og jeg kan som Følge deraf anbefale Lovforslaget uforandret til hurtig Vedtagelse.

Laurits Jensen: Ogsaa jeg vil tillade mig med nogle faa Ord at anbefale det foreliggende Lovforslag, som er i den nøjeste Kontakt med Ønsker hos Organisationer i hele Landet, som er særlig interesserede i det. Denne Sag har beskæftiget Handelsstanden gennem en Aarrække, men nu synes den altsaa at være sin Afslutning nær. Jeg vil da benytte Lejligheden til at takke den højtærede Handelsminister; fordi han i indeværende Samling har foranlediget, at dette Lovforslag er kommet frem til Forhandling; det er sket paa et Tidspunkt, hvor jeg ikke havde ventet, at det var kommet frem. Da Kommissionen har afgivet sin Betænkning enstemmigt, og Landstinget har vedtaget Forslaget, som det foreligger, kan jeg paa det varmeste anbefale det til det høje Tings Velvillie.

Handelsministeren (Hage): Jeg takker for de Udtalelser af Tilslutning til Lovforslagets Indhold, som er fremkommet.

To ærede Talere, der begge har været Medlemmer af den Kommission, der nedattes i December 1915 angaaende Indlemmelse i Købstæder og Læbælters Ophævelse — dette er Kommissionens officielle Benævnelse —, har anket over, at der ikke samtidig med dette Lovforslag er fremsat et andet Lovforslag, som den samme Kommission har udarbejdet, nemlig angaaende Indlemmelse af Distrikter i Købstæderne; „Lov om Indlemmelse i Købstæder af Arealer af Sognekommuner m. v.“ er Forslagets nøjagtige Titel.

Det vil være ærede Medlemmer bekendt, at denne Sag hører ikke ind under Handelsministeren, men under Indenrigsministeren. Det er en Selvfølge, at dette Forslag, udarbejdet af den samme Kommission og tiltraadt med den samme Enstemmighed, kan ventes at ville blive Genstand for Lovforslag fra Indenrigsministerens Side. Da Indenrigsministeren ikke er til Stede, tager jeg ikke i Betænkning paa hans Vegne at udtale dette. Der kan fornuftigvis ikke være nogen Indvending fra Regeringens Side imod et Lovforslag,

der er et enstemmigt Udtryk for alle de forskellige Interesser, som var repræsenterede i Kommissionen, og hvis § 1 indledes saaledes: „Naar de i denne Lov fastsatte Betingelser foreligger, kan Regeringen paabyde Indlemmelse saavel i verdslig som i gejstlig Henseende i en Købstad af Arealer, der henhører under en Sognekommune“. Dette Lovforslag gaar altsaa ud paa at give Regeringen en Bemyndigelse; det paalægger ikke Regeringen nogen Tvang, og der kan derfor ikke i Sagens Natur være nogen Betænkkelighed ved at fremsætte et Lovforslag desangaaende. Naar dette ikke hidtil er sket, gaar jeg ud fra, at Grunden er den, at Indenrigsministeriet, som alle ved, har været i høj Grad overbebyrdet med Arbejde i disse Aar, saa at dette Spørgsmaal maa ske har maattet vente en kort Tid. Men jeg er ikke i Tvivl om, at der ikke vil være nogen Anledning til at opholde Forslaget om Læbælters Ophævelse af den Grund.

Andreasen: Jeg takker den højtærede Handelsminister for det Tilsagn, han gav paa Regeringens Vegne med Hensyn til Spørgsmaalet om Fremme af Lovforslaget om Indlemmelsesspørgsmaalet. Jeg vil gerne under Henviisning dertil, idet jeg gaar ud fra, at dette Lovforslag vil blive fremmet med al Kraft, sluttelig gøre den Bemærkning, at man ude i Kommunerne venter meget stærkt paa, at dette Spørgsmaal maa blive løst, og man sætter sin Lid til, at den Enstemmighed, som Ministeren henviste til, ogsaa vil komme frem her i Rigsdagen ved denne Sags Behandling. Nødvendigheden af at fremme Sagen tror jeg at kunne bevise alene ved et lille Uddrag af det interessante Værk, der i disse Dage er omdelt til Tingets Medlemmer, og som hedder Købstæders og Landkommuners Skatteprocenter og Ligningsprocenter i Skatteaaret 1919—20. Hvis ærede Medlemmer vil se under Præstø Amt, vil de dér finde to Landdistrikter. Det ene, som jeg allerede har nævnt før, Næstved St. Mortens Landdistrikt, til hvilket man tidligere i Folketinget har vedtaget et kontant Statstilskud af 4.000 Kr., staar med en Ligningsprocent paa 8, medens et andet Landdistrikt Næstved St. Peders Landdistrikt staar med en Ligningsprocent paa 0,2. Den ene Nabokommune, Herlufsholm, i hvilken det saakaldte Lille Næstved ligger, et Distrikt, der er bymæssigt i enhver Henseende saavel med Hensyn til Bebyggelse som med